

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/30/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasuoiljyn laatuvaatimusten osalta sekä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitettun mekanismin käyttöönottamisen osalta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden laatuvaatimusten osalta ja direktiivin 93/12/ETY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan sekä tämän direktiivin 1 artiklan 5 kohdan ja 2 artiklan osalta perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13 päivänä loka-kuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/70/EY ⁽³⁾ säädetään tieliikenteessä ja liikkuissa työkoneissa käytettävien bensiini- ja dieselpolttoaineiden vähimmäislaatuvaatimuksista terveys- ja ympäristönäkökohtien perusteella.
- (2) Yksi 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ perustettuun kuudenteen ympäristöä koskevaan yhteisön toimintaohjelmaan sisältyvistä tavoitteista on saavuttaa sellainen ilmanlaatu, jolla ei ole merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ihmisen terveyteen ja ympäristöön tai joka ei aiheuta niille riskejä. Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21 päivänä toukokuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2008/50/EY ⁽⁵⁾ liitettyssä lausumassaan komissio totesi, että on tarpeen vähentää haitallisten ilman epäpuhtauksien päästöjä, jotta kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa asetettuja tavoitteita lähennyttäisiin merkittävästi, ja ilmoitti erityisesti uusista lainsäädäntöehdotuksista, joilla lasketaan edelleen keskeisten epäpuhtauksien kansallisia päästörajoja jäsenvaltioissa, vähennetään päästöjä, jotka liittyvät bensiinikäyttöisten ajoneuvojen tankkaamiseen huoltoasemilla, ja puututaan muun muassa meriliikenteessä käytettävien mutta myös muiden polttoaineiden rikkipitoisuuteen.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 16.2.2008, s. 53.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009

⁽³⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 152, 11.6.2008, s. 43.

- (3) Yhteisö on sitoutunut saavuttamaan Kioton pöytäkirjan mukaisesti tietyt kasvihuonekaasupäästötavoitteet ajanjaksolla 2008–2012. Yhteisö on myös sitoutunut vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä maailmanlaajuisella sopimuksella ja 20 prosentilla yksipuolisesti. Kaikkien sektoreiden on osallistuttava näiden tavoitteiden saavuttamiseen.

- (4) Hiilidioksidia ja autoja koskevalla yhteisön politiikalla on jo pyritty käsittelemään yhtä näkökohtaa liikenteen kasvihuonekaasupäästöistä. Liikennepolttoaineista aiheutuu merkittävä osa yhteisön kasvihuonekaasupäästöistä. Seuraamalla ja vähentämällä polttoaineista aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä yhteisöä voidaan auttaa saavuttamaan kasvihuonekaasujen vähennykseen liittyvät tavoitteensa vähähiilisten liikennepolttoaineiden avulla.

- (5) Yhteisö on antanut asetuksia, joilla rajoitetaan epäpuhtauksien päästöjä kevyistä ja raskaista ajoneuvoista. Polttoaineen laatuvaatimukset ovat yksi tekijä, joka vaikuttaa siihen, miten helposti tällaiset päästörajat voidaan saavuttaa.

- (6) Poikkeukset polttoaineen kesäajan enimmäishöyrynpaineesta olisi rajoitettava niihin jäsenvaltioihin, joissa kesälämpötilat ovat alhaiset. Tämän vuoksi on aiheellista selvittää, missä jäsenvaltioissa poikkeus olisi sallittava. Näitä ovat periaatteessa ne jäsenvaltiot, joiden keskilämpötila on alle 12 °C suurimmalla osalla niiden alueesta ainakin kahtena kuukautena kolmesta seuraavasta: kesäkuu, heinäkuu ja elokuu.

- (7) Liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/68/EY ⁽⁶⁾ asetetaan päästörajat liikkuissa työkoneissa käytettäville moottoreille. Näiden koneiden käyttöä varten on toimitettava polttoainetta, jonka avulla kyseiset moottorit voivat toimia kunnolla.

- (8) Tieliikennepolttoaineiden palamisesta aiheutuu noin 20 prosenttia yhteisön kasvihuonekaasupäästöistä. Yksi lähestymistapa näiden päästöjen vähentämiseksi on vähentää näiden polttoaineiden elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä. Se voidaan tehdä useilla tavoilla. Koska

⁽⁶⁾ EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

yhteisö haluaa edelleen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja niiden merkittävää osaa, joka muodostuu tieliikenteen päästöistä, on aiheellista perustaa mekanismi, jolla polttoaineiden toimittajia vaaditaan raportoimaan toimittamansa polttoaineen elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt ja vähentämään niitä vuodesta 2011 eteenpäin. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmän olisi oltava yhdenmukainen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾ mukaisen kasvihuonekaasujen vaikutusten laskentamenetelmän kanssa.

- (9) Toimittajien olisi vähennettävä vaihteittain toimitettujen polttoaineiden ja energian käytöstä aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti jopa 10 prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Vähennyksen olisi oltava vähintään 6 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna EU:n keskimääriin energiayksikköä kohti laskettuihin fossiilisten polttoaineiden aiheuttamiin elinkaarenaikaisiin kasvihuonekaasupäästöihin vuonna 2010, ja siihen päästään käyttämällä biopolttoaineita ja vaihtoehtoisia polttoaineita sekä vähentämällä soihdutusta ja tuuletusta tuotantolaitoksissa. Jollei uudelleentarkastelusta muuta johdu, siinä olisi oltava 2 prosentin lisävähennys, joka saadaan käyttämällä ympäristöystävällisiä hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologioita ja sähköisiä ajoneuvoja, sekä edelleen 2 prosentin lisävähennys, joka saadaan ostamalla hyvityksiä Kioton pöytäkirjaan perustuvan puhtaan kehityksen mekanismin mukaisesti. Näiden lisävähennysten ei pitäisi sitoa jäsenvaltioita tai polttoaineen toimittajia tämän direktiivin tullessa voimaan. Uudelleentarkastelu olisi kohdistettava niiden ei-sitovaan luonteeseen.

- (10) Biopolttoaineiden tuotannon olisi oltava kestävää. Tässä direktiivissä asetettujen kasvihuonekaasujen vähentämistavoitteiden saavuttamiseksi käytettyjen biopolttoaineiden olisi siksi täytettävä kestävyyskriteerit. Jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa energia- ja ympäristöpolitiikan kesken sekä vältetään tilanne, jossa hajanaisesta lähestymistavasta aiheutuisi elinkeinoelämälle lisäkustannuksia ja ympäristön kannalta epäjohtomukaisia vaikutuksia, on tärkeää luoda samat kestävyyskriteerit biopolttoaineiden käyttöä varten toisaalta tämän direktiivin ja toisaalta direktiivin 2009/28/EY soveltamiseksi. Tässä yhteydessä olisi samoista syistä vältettävä päällekkäistä raportointia. Komission ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi lisäksi sovittava toimintansa yhteen komiteassa, joka käsittelee erityisesti kestävyysnäkökohtia.

- (11) Biopolttoaineiden kasvava maailmanlaajuinen kysyntä sekä niiden käytölle tässä direktiivissä asetetut kannustimet eivät saisi johtaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumiseen. Tällaiset uusiutumattomat luonnonvarat, joiden arvo koko ihmiskunnalle on tunnustettu monissa kansainvälisissä asiakirjoissa, olisi säilytettävä. Yhteisön kuluttajat eivät myöskään pitäisi moraalisesti hyväksyttävänä sitä, että heidän lisääntynyt biopolttoaineiden käyttönsä voisi aiheuttaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumista. Näistä syistä on laadittava kestävyyskriteerit, joilla varmistetaan, että biopolttoaineisiin sovelletaan kannustimia vain, jos voidaan taata, että ne eivät ole peräisin biologisesti monimuotoisilta alueilta, tai, jos on kyse luonnonsuojelutarkoituksiin taikka harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelutarkoituksiin osoitetusta alueesta, asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen osoittaa, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa näitä tarkoituksia. Kestävyyskriteereissä metsää olisi pidettävä biologisesti monimuotoisena, jos se on aarniometsää, sellaisena kuin se on määritelty Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) maailman metsävara-arviossa, jota maat käyttävät maailmanlaajuisesti raportoidessaan aarniometsien laajuudesta, tai jos se on suojeltu kansallisella luonnonsuojelulainsäädännöllä. Alueet, joilta saadaan metsien rinnakkaistuotteita, kuuluvat mukaan, edellyttäen, että ihmisen vaikutus on niillä vähäinen. Muuntotyyppejä FAO:n määrittelemiä metsiä, kuten muutettuja luonnonmetsiä, osaksi luonnontilassa olevia metsiä ja viljelymetsiä, ei tulisi pitää aarniometsinä. Tiettyjen sekä leudon että trooppisen vyöhykkeen ruohoalueiden kuten biologisesti erittäin monimuotoisten savannien, arojen, pensaikkojen ja preerioiden erityisen biologisen monimuotoisuuden vuoksi tällaisilta alueilta saatavista raaka-aineista valmistettuja biopolttoaineita ei pitäisi hyväksyä tässä direktiivissä säädettyjen kannustimien piiriin. Komission olisi vahvistettava tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet tällaisten biologisesti erityisen monimuotoisten ruohoalueiden määrittelemiseksi parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta ja asianmukaisten kansainvälisten standardien mukaisesti.

- (12) Laskettaessa maankäytön muutoksista aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusta talouden toimijoiden olisi voitava käyttää vertailumaankäyttötapaan ja muutoksen jälkeiseen maankäyttötapaan liittyvien hiilivarantojen todellisia arvoja. Niiden olisi voitava käyttää myös standardiarvoja. Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin työ tarjoaa asianmukaisen perustan standardiarvoille. Kyseinen työ ei tällä hetkellä ole saatavissa muodossa, jota talouden toimijat voisivat välittömästi soveltaa. Komission olisi sen vuoksi laadittava tätä direktiiviä varten ohjeita, joissa kyseistä työtä hyödynnetään siten, että sen perusteella voidaan laskea hiilivarantojen muutokset, myös metsämaan, jonka latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, sekä savannien, pensaikkojen ja preerioiden osalta.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 16.

- (13) Komission olisi kehitettävä menetelmiä, joiden avulla voidaan arvioida turvemaan kuivatuksen vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin.
- (14) Biopolttoaineiden tuotantokäyttöön ei pitäisi muuntaa sen tyyppisiä maita, joiden muuntamisen yhteydessä tapahtuvaa hiilivarannon pienentymistä ei voida ilmastomuutoksen vastaisten toimien kiireellisyys huomioon ottaen kohtuullisessa ajassa kompensoida biopolttoaineiden tuotannon aikaansaamilla vähennyksillä kasvihuonekaasuissa. Näin talouden toimijat välttyisivät tekemästä turhaa ja työlästä tutkimustyötä, ja energiakäyttöön ei otettaisi hyvin hiilipitoista maata, joka jälkikäteen osoittautuisi biopolttoaineiden raaka-aineiden tuotantoon kelpaamattomaksi. Maailman hiilivarantojen kartoitukset osoittavat, että tällaisia maita ovat kosteikot ja pysyväisluonteinen metsämaa, jonka latvuspeittävyys on yli 30 prosenttia. Metsämaa, jonka latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, olisi myös sisällytettävä ei-muunnettaviin maa-alueisiin, ellei pystytä osoittamaan, että sillä on niin pieni hiilivaranto, että sen muuntaminen on perusteltua tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti. Kosteikkoja koskevassa viittauksessa olisi otettava huomioon Ramsarissa 2 päivänä helmikuuta 1971 tehdystä vesilintujen elinympäristönä kansainvälisesti merkittäviä vesiperäisiä maita koskevassa yleissopimuksessa vahvistettu määritelmä.
- (15) Tässä direktiivissä säädetyillä kannustimilla edistetään biopolttoaineiden tuotannon lisäämistä maailmanlaajuisesti. Yhteisössä tuotetuista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden olisi oltava myös maataloutta koskevien yhteisön ympäristövaatimusten, mukaan lukien pohja- ja pintavesien laadun suojelua koskevat vaatimukset, ja sosiaalisten vaatimusten mukaisia. Huolta aiheuttaa kuitenkin se, että joidenkin kolmansien maiden biopolttoaineiden tuotannossa ei ehkä noudateta ympäristöä koskevia tai sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia. Sen vuoksi on syytä rohkaista sellaisten monenvälisten ja kahdenvälisten sopimusten sekä vapaaehtoisten kansainvälisten tai kansallisten järjestelmien kehittämistä, jotka kattavat keskeiset ympäristönäkökohdat ja sosiaaliset näkökohdat, jotta edistettäisiin biopolttoaineiden kestävää tuotantoa maailmanlaajuisesti. Niin kauan kuin tällaisia sopimuksia tai järjestelmiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi vaadittava talouden toimijoita raportoimaan mainituista asioista.
- (16) Kestävyysskriteerit ovat tehokkaita vain, jos ne johtavat muutoksiin markkinatoimijoiden käyttäytymisessä. Näitä muutoksia tapahtuu vain, jos kriteerit täyttävistä biopolttoaineista saa paremman hinnan kuin kriteerit täyttämättömistä. Kriteerien täyttymisen arvioinnissa käytettävässä ainetasemenetelmässä kestäväyskriteerien mukaisten biopolttoaineiden tuotannon ja biopolttoaineiden kulutuksen välillä yhteisössä on fyysinen yhteys, joka mahdollistaa asianmukaisen tasapainon kysynnän ja tarjonnan välillä sekä varmistaa hinnanlisan, joka on suurempi kuin ilman tällaista yhteyttä toimivissa järjestelmissä. Jotta kestävyyskriteerien mukaisia biopolttoaineita voitaisiin myydä korkeampaan hintaan, kriteerien täyttymistä arvioitaessa olisi tämän vuoksi käytettävä ainetasemenetelmää. Näin järjestelmä voitaisiin saada pidettyä yhtenäisenä aiheuttamatta kuitenkaan teollisuudelle kohtuutonta rasitetta. Muitakin arviointimenetelmiä olisi kuitenkin harkittava.
- (17) Komission olisi tarvittaessa otettava tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon vuosituhaten ekosysteemi-arvio, joka sisältää hyödyllistä tietoa ainakin niiden alueiden suojelusta, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteempipalveluita, kuten valuma-alueiden suojelu ja eroosion hallinta.
- (18) Kasvihuonekaasupäästöjä laskettaessa olisi otettava huomioon myös polttoaineiden tuotannon ja käytön sivutuotteet. Korvausmenetelmää voidaan käyttää politiikkatoimien analysoinnissa, mutta ei yksittäisten talouden toimijoiden ja yksittäisten liikenteen polttoaine-erien sääntelyssä. Näissä tapauksissa tarkoituksenmukaisin menetelmä on energia-allokointimenetelmä, koska sitä on helppo soveltaa, se toimii ennakoitavasti, minimoi ei-toivotut kannustimet ja tuottaa tuloksia, jotka ovat yleisesti vertailukelpoisia korvausmenetelmän tuottamien tulosten kanssa. Toimintapolitiikan analysoimiseksi komission olisi raportoinnissaan esitettävä tulokset myös korvausmenetelmää käyttäen.
- (19) Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi olisi vahvistettava luettelo oletusarvoista yleisiä biopolttoaineiden tuotantoketjuja varten, ja kyseistä luetteloa olisi päivitettävä ja laajennettava, kun uutta luotettavaa tietoa on saatavilla. Talouden toimijoiden olisi aina voitava hyötyä luettelossa ilmoitetun suuruisista vähennyksistä biopolttoaineiden kasvihuonekaasuissa. Jos tuotantoketjun kasvihuonekaasuvähennysten oletusarvo on alhaisempi kuin kasvihuonekaasuvähennysten vaadittu vähimmäistaso, tuottajien, jotka haluavat osoittaa noudattavansa tätä vähimmäistasoa, olisi osoitettava, että niiden tuotantoprosessin todelliset päästöt ovat pienemmät kuin oletusarvojen laskennassa käytetyt.
- (20) Kyseisten oletusarvojen laskennassa on syytä käyttää riippumattomista tieteellisistä asiantuntijalähteistä saatuja tietoja, joita päivitetään tarpeen mukaan kyseisten tahojen edistytessä tutkimustyössään. Komission olisi rohkaistava kyseisiä lähteitä ottamaan päivitystyössään huomioon viljelyn aiheuttamat päästöt, alueellisten olosuhteiden ja ilmasto-olosuhteiden vaikutus, kestävien ja luonnonmukaisten maatalousmenetelmien käytön vaikutukset sekä yhteisön tuottajien, kolmansien maiden tuottajien ja kansalaisyhteiskunnan toimittamat tieteelliset tiedot.

- (21) Jotta ei edistettäisi biopolttoaineiden raaka-aineiden viljelyä sellaisilla alueilla, joilla se johtaisi suuriin kasvihuonekaasupäästöihin, viljelyn oletusarvoja olisi käytettävä vain niillä alueilla, joilla tällaisen vaikutuksen olemassaolo voidaan luotettavasti sulkea pois. Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi jäsenvaltioiden on kuitenkin syytä vahvistaa kansalliset tai alueelliset keskiarvot viljelystä, muun muassa lannoitteiden käytöstä, peräisin oleville päästöille.
- (22) Maatalouden perustuotteiden maailmanlaajuinen kysyntä on kasvussa. Kasvavaan kysyntään voidaan osittain vastata viljelypinta-alaa lisäämällä. Kunnostamalla maata, joka on vakavasti huonontunutta tai erittäin pilaantunutta ja jota ei sen vuoksi nykytilassaan voida käyttää viljelytarkoitukseen, voidaan osaltaan lisätä käytettävissä olevan viljelymaan pinta-alaa. Koska biopolttoaineiden edistäminen lisää maatalouden perustuotteiden kysyntää, kestävyysjärjestelmän avulla olisi edistettävä huonontuneen ja sittemmin kunnostetun maan käyttöä. Silloinkin, kun itse biopolttoaineet valmistetaan jo viljelykäytössä olevasta maasta saaduista raaka-aineista, biopolttoaineiden edistämisen aikaansaama viljelykasvien kysynnän nettokasvu saattaa johtaa viljelyn alan nettokasvuun. Tämä saattaa koskea maata, johon on sitoutunut paljon hiiltä, jolloin hiilivarantojen menettämisestä aiheutuisi vahinkoa. Tämän riskin pienentämiseksi on syytä ottaa käyttöön liitännäistoimenpiteitä, joilla rohkaistaan jo viljelykäytössä olevan maan tuottavuuden lisäämistä, huonontuneen maan käyttöä ja sellaisten kestävyysvaatimusten hyväksymistä, jotka vastaavat yhteisön biopolttoaineiden kulutukselle tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, muissa biopolttoaineita kuluttavissa maissa. Komission olisi kehitettävä konkreettinen menetelmä, jonka avulla pyritään minimoimaan epäsuorista maankäytön muutoksista syntyneet kasvihuonekaasupäästöt. Tätä varten komission olisi analysoitava parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta erityisesti epäsuoria maankäytön muutoksia koskevan tekijän sisällyttämistä kasvihuonekaasupäästöjen laskentaan ja tarvetta edistää kestäviä biopolttoaineita, joilla minimoidaan maankäytön muutosten vaikutuksia ja parannetaan biopolttoaineiden kestävyyttä epäsuorien maankäytön muutosten yhteydessä. Näitä menetelmiä kehittäessään komission olisi muun muassa tarkasteltava muiden kuin ruokakasvien seluloosasta ja lignoselluloosasta tuotettujen biopolttoaineiden mahdollisesti aiheuttamia epäsuoria maankäytön muutoksia.
- (23) Koska direktiivin 98/70/EY 7 b–7 e artiklassa säädetyillä toimenpiteillä edistetään myös sisämarkkinoiden toimintaa yhdenmukaistamalla kestävyyskriteerit, jotka biopolttoaineiden on kyseisen direktiivin mukaisten tavoitteiden laskentaa varten täytettävä, ja siten helpotetaan kyseisen direktiivin 7 b artiklan 8 kohdan mukaisesti näiden ehtojen mukaisilla biopolttoaineilla käytävää kauppaa jäsenvaltioiden välillä, ne perustuvat perustamissopimuksen 95 artiklaan.
- (24) Koska auto- ja polttoaineteknologia kehittyy jatkuvasti ja koska halutaan jatkuvasti varmistaa optimaalinen ympäristön ja terveyden suojeleminen, polttoaineiden laatuvaatimuksia on tarkasteltava määräajoin uudelleen uusien tutkimusten ja analyysien perusteella, jotka koskevat lisäaineiden ja biopolttoainekomponenttien vaikutusta epäpuhtauksien päästöihin. Siksi olisi säännöllisesti raportoitava mahdollisuuksista edistää vähähiilisten liikennepolttoaineiden käyttöönottoa.
- (25) Detergenttien avulla voidaan pitää moottorit puhtaina ja siten vähentää epäpuhtauksien päästöjä. Tällä hetkellä ei ole olemassa tyydyttävää tapaa, jolla polttoaineiden detergentt ominaisuudet voitaisiin testata polttoainenäytteistä. Sen vuoksi polttoaineiden ja ajoneuvojen toimittajat ovat vastuussa siitä, että ne tiedottavat asiakkailleen detergenttien hyödyistä ja niiden käytöstä. Komission olisi kuitenkin pohdittava, voisiko lisäkehittäminen auttaa optimoimaan paremmin detergenttien käyttöä ja niistä saatavia hyötyjä.
- (26) Säännöksiä etanolin sekoittamisesta bensiiniin olisi tarkasteltava uudelleen direktiivin 98/70/EY soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella. Uudelleentarkastelun yhteydessä olisi arvioitava erityisesti säännöksiä höyrynpainerajoista ja mahdollisista vaihtoehdoista varmistaa, ettei etanolisekoitusten höyrynpaine ylitä hyväksyttäviä höyrynpaineen rajoja.
- (27) Kun bensiiniin sekoitetaan etanolia, polttoaineen höyrynpaine nousee. Bensiinin höyrynpainetta olisi myös valvottava ilman epäpuhtauksien päästöjen rajoittamiseksi.
- (28) Kun bensiiniin sekoitetaan etanolia, polttoaineseoksen höyrynpaine ei muutu lineaarisesti. On asianmukaista säätää, että tällaisten seosten kesäajan enimmäishöyrynpainetta varten voidaan myöntää poikkeus komission tehtyä asianmukaisen arvioinnin asiasta. Poikkeuksen ehtona olisi oltava ilmanlaatua ja ilman pilaantumista koskevan yhteisön lainsäädännön noudattaminen. Tällaisen poikkeuksen olisi vastattava todellista höyrynpaineen nousua, kun tietty prosenttimäärä etanolia on lisätty bensiiniin.
- (29) Jotta rohkaistaisiin vähähiilisten polttoaineiden käyttöä ja samalla saavutettaisiin ilmanlaatua koskevat tavoitteet, bensiinin jalostajien olisi mahdollisuuksien mukaan tuotettava saataville alhaisen höyrynpaineen omaavaa bensiiniä riittävässä määrin. Koska tilanne ei ole nyt tällainen, etanolisekoitusten höyrynpainerajaa olisi nostettava tiettyjen ehtojen täytyessä, jotta biopolttoainemarkkinat voisivat kehittyä.

- (30) Joissakin vanhoissa ajoneuvoissa ei saa käyttää bensiiniä, joka sisältää runsaasti biopolttoainetta. Nämä ajoneuvot voivat siirtyä jäsenvaltiosta toiseen. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa, että kyseisiä vanhoja ajoneuvoja varten toimitetaan siirtymäaikana jatkuvasti sopivaa bensiiniä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava sidosryhmiä kuulemalla asianmukainen maantieteellinen kattavuus, joka heijastaa tällaisen bensiinin kysyntää. Bensiiniä koskevan merkinnän, esimerkiksi E5 tai E10, olisi oltava yhdenmukainen Euroopan standardointikomitean (CEN) laatiman asiaa koskevan standardin kanssa.
- (31) On aiheellista mukauttaa direktiivin 98/70/EY liitettä IV, jotta markkinoille voidaan saattaa dieselpolttoaineita, jotka sisältävät enemmän biopolttoaineita ("B7") kuin standardissa EN 590:2004 on määritelty ("B5"). Tämä standardi olisi saatettava ajan tasalle vastaavasti, ja siinä olisi vahvistettava raja-arvot teknisille parametreille, jotka eivät sisälly mainittuun liitteeseen, kuten hapetusstabiilisuus, syttymispiste, hiilijäännös, tuhkapitoisuus, vesipitoisuus, kokonaiskontaminaatio, kuparikorroosio, voitelevuus, kinemaattinen viskositeetti, sameuspiste, suodatettavuuden rajalämpötila, fosforipitoisuus, happoluku, peroksidit, happoluvun vaihtelu, injektorin likaantuminen ja lisäaineiden lisääminen säilyvyyden parantamiseksi.
- (32) Biopolttoaineiden tehokkaan markkinoinnin helpottamiseksi Euroopan standardointikomiteaa rohkaistaan jatkamaan nopeaa työskentelyään sellaisen standardin parissa, jolla mahdollistetaan biopolttoaineiden komponenttien sekoittaminen dieseliin entistä suurempina määrinä, ja erityisesti kehittämään "B10"-standardi.
- (33) Dieselin rasvahapon metyyliesterin (FAME) pitoisuusraja vaaditaan teknisistä syistä. Tällaista rajaa ei vaadita kuitenkaan muilta biopolttoaineiden komponenteilta, kuten puh-tailta dieselin kaltaisilta hiilivedyiltä, jotka tehdään biomassasta käyttämällä Fischer-Tropsch-prosessia tai vetykäsiteltyä kasviöljyä.
- (34) Jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava asianmukaisia toimia helpottaakseen 10 ppm rikkiä sisältävän kaasuoiljyn saattamista markkinoille ennen 1 päivää tammikuuta 2011.
- (35) Tiettyjen metallisten lisäaineiden käyttö ja erityisesti metyyliisoklopentadienyli-mangaanitrikarbonyylin (MMT) käyttö voi lisätä riskiä ihmisen terveydelle ja aiheuttaa vahinkoa ajoneuvojen moottoreille ja päästöjenrajoituslaitteistolle. Lukuisat ajoneuvojen valmistajat neuvovat olemaan käyttämättä polttoainetta, joka sisältää metallisia lisäaineita, ja tällaisen polttoaineen käyttö voi mitätöidä ajoneuvon takuun. Sen vuoksi on aiheellista valvoa jatkuvasti metallisen MMT:n käyttöä polttoaineessa kuulemalla kaikkia asianomaisia sidosryhmiä. Kunnes asiaa on tarkasteltu uudelleen, on tarpeen ryhtyä toimiin mahdollisesti aiheutuvan vahingon vakavuuden rajoittamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista asettaa MMT:n käytölle polttoaineessa yläraja, joka perustuu tällä hetkellä käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon. Tätä rajaa olisi tarkistettava ylöspäin
- ainoastaan, jos voidaan osoittaa, että korkeampi annos-
osuus ei aiheuta kielteisiä vaikutuksia. Jotta vältetään se, että kuluttajat mitätöivät tietämättään ajoneuvojensa takuun, on myös tarpeen vaatia, että kaikki metallisia lisä-
aineita sisältävät polttoaineet merkitään.
- (36) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kan-
nustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoita, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vas-
taavuus, ja julkaisemaan kyseiset taulukot.
- (37) Direktiivin 98/70/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päi-
vänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (38) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitettua mekanismia koskevia täytäntöönpanotoimen-
piteitä, mukauttaa menetelmiä koskevia periaatteita ja ole-
tusarvoja, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, täyttävätkö biopolttoaineet kestävyyskriteerit, vahvistaa biologisesti erityisen monimuotoisia ruohoalueita koskevat kriteerit ja maantieteelliset alueet, tarkistaa polttoaineen MMT-
pitoisuuden rajaa ja mukauttaa teknisen ja tieteellisen kehi-
tyksen vaatimusten mukaisesti elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmää, polttoai-
neen laatuvaatimuksiin liittyviä sallittuja analyttisiä mene-
telmiä ja höyrynpainetta koskevaa sallittua poikkeusta bioetanolia sisältävälle bensiinille. Koska nämä toimenpi-
teet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin muita kuin keskeisiä osia mukauttamalla mene-
telmiin liittyviä periaatteita ja oletusarvoja, ne on hyväk-
syttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (39) Direktiivissä 98/70/EY säädetään useista polttoaineiden laatuvaatimuksista, joista jotkut ovat nyt tarpeettomia. Siinä säädetään myös useista poikkeuksista, joiden sovel-
tamisaika on loppunut. Mainitut säännökset olisi selkeyden vuoksi poistettava.
- (40) Tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/32/EY ⁽³⁾ säädetään joistakin sisävesiliikenteen polttoaineen käyttöön liittyvistä näkö-
kohdista. Mainitun direktiivin ja direktiivin 98/70/EY soveltamisalojen rajaaminen vaatii selvennystä. Kummas-
sakin direktiivissä säädetään sisävesialuksissa käytettävän kaasuoiljyn rikin enimmäispitoisuuksien raja-arvoista. Sel-
keyden ja oikeusvarmuuden vuoksi mainittuja direktiivejä olisi mukautettava, jotta vain yhdessä säädöksessä säädet-
täisiin kyseisestä raja-arvosta.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (41) Sisävesialusten moottoreiden osalta on kehitetty uusia, entistä puhtaampia tekniikoita. Näissä moottoreissa voidaan käyttää ainoastaan polttoainetta, jonka rikkipitoisuus on hyvin alhainen. Sisävesialusten polttoaineiden rikkipitoisuutta olisi vähennettävä mahdollisimman pian.
- (42) Direktiivi 98/70/EY ja direktiivi 1999/32/EY olisi näin ollen muutettava vastaavasti.
- (43) Tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/12/ETY⁽¹⁾ on muutettu huomattavasti ajan mitaan, minkä vuoksi siinä ei enää ole mitään olennaista sisältöä. Direktiivi olisi sen vuoksi kumottava.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat tieliikenteen ja liikkuvien työkonien polttoaineiden yhteismarkkinoiden luominen ja ympäristön suojeleminen vähimmäistasolla näiden polttoaineiden käytöltä, vaan ne voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 98/70/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/70/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Soveltamisala

Tässä direktiivissä vahvistetaan tieliikenteen moottoriajoneuvojen, liikkuvien työkonien (mukaan lukien sisävesialukset, kun ne eivät ole merellä), maatalous- ja metsätraktoreiden sekä huvialusten, kun ne eivät ole merellä, osalta:

- a) otto- ja dieselmoottoreissa käytettäviä polttoaineita koskevat terveyteen ja ympäristönäkökohtiin perustuvat tekniset laatuvaatimukset ottaen huomioon näiden moottoreiden tekniset vaatimukset; ja
- b) elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevat tavoitteet."

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Ensimmäisessä kohdassa:

- i) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

"3. 'kaasuöljyillä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi liikkuvissa työkonissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huvialuksissa', kaikkia raakaöljystä saatavia nesteitä, jotka kuuluvat CN-koodeihin 2710 19 41 ja 2710 19 45 (*) ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi direktiiveissä 94/25/EY (**), 97/68/EY (***) ja 2000/25/EY (****) tarkoitetuissa dieselmoottoreissa;

(*) CN-koodien numerointi kuten yhteisessä tullitariffissa (EYVL L 256, 7.6.1987, s. 1).

(**) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

(***) EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

(****) EYVL L 173, 12.7.2000, s. 1.";

- ii) Lisätään alakohdat seuraavasti:

"5. 'jäsenvaltioilla, joissa on alhaiset kesälämpötilat', Tanskaa, Viroa, Suomea, Irlantia, Latviaa, Liettuaa, Ruotsia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa;

6. 'elinkaarenaikaisilla kasvihuonekaasupäästöillä' kaikkia CO₂-, CH₄- ja N₂O-nettopäästöjä, joiden voidaan osoittaa johtuvan polttoaineesta (seoskomponentit mukaan lukien) tai käytetystä energiasta. Tähän kuuluvat kaikki merkitykselliset vaiheet tuotannosta tai viljelystä, maankäytön muutokset mukaan lukien, kuljetuksista ja jakelusta sekä jalostamisesta ja poltosta riippumatta siitä, missä päästöt tapahtuvat;

7. 'kasvihuonekaasupäästöillä energiayksikköä kohti' toimitettuun polttoaineeseen tai energiaan liittyvien, hiilidioksidiekvivalenttina mitattujen kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismassaa jaettuna toimitetun polttoaineen tai energian kokonaisenergisällöllä (polttoaineen osalta sen alempana lämpöarvona ilmaistuna);

8. 'toimittajalla' tahoa, joka on vastuussa siitä, että polttoaineesta tai energiasta maksetaan valmis-tevero, tai, jos veroa ei ole maksettava, muuta jäsenvaltion määrittelemää asianmukaista tahoa;

9. 'biopolttoaineilla' samaa kuin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY (*).

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16".

(¹) EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81.

- b) Poistetaan toinen kohta.

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2–6 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella saatetaan markkinoille ainoastaan sellaista bensiiniä, joka on liitteessä I esitettyjen ympäristöperusteisten laatuvaatimusten mukaista.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa erityisiä säännöksiä enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävän bensiinin käyttöön otosta syrjäisimmillä alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimittajat varmistavat sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka happipitoisuus on enintään 2,7 prosenttia ja etanolipitoisuus enintään 5 prosenttia, vuoteen 2013 asti, ja ne voivat vaatia tällaisen bensiinin saattamista markkinoille pidempään, jos ne pitävät sitä tarpeellisenä. Niiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja biopolttoaineen pitoisuudesta bensiinissä ja erityisesti eri bensiinisekoitusten asianmukaisesta käytöstä.

4. Jäsenvaltiot, joissa on alhaiset kesälämpötilat, voivat, jollei 5 kohdasta muuta johdu, sallia kesäkaudella sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka enimmäishöyrnpaine on 70 kPa.

Jäsenvaltiot, joissa ei sovelleta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, voivat, jollei 5 kohdasta muuta johdu, sallia kesäkaudella sellaisen etanolia sisältävän bensiinin markkinoille saattamisen, jonka enimmäishöyrnpaine on 60 kPa korotettuna liitteen III mukaisella höyrnpainetta koskevalla poikkeuksella, sillä edellytyksellä, että käytetty etanoli on biopolttoainetta.

5. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat soveltaa jompaa-kumpaa 4 kohdassa säädetyistä poikkeuksista, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot. Komissio arvioi poikkeuksen suotavuutta ja kestoa ottamalla huomioon molemmat seuraavista seikoista:

- a) korkeamman höyrnpaineen avulla vältetyt sosiaalis-taloudelliset ongelmat, ajallisesti rajoitetut tekniset mukautustarpeet mukaan lukien; ja
- b) korkeamman höyrnpaineen ympäristö- tai terveysvaikutukset ja etenkin vaikutus ilmanlaatua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamiseen sekä kyseisessä jäsenvaltiossa että muissa jäsenvaltioissa.

Jos komission arvioinnista käy ilmi, että poikkeuksen soveltaminen on vastoin ilmanlaatua tai ilman pilaantumista koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, niihin liittyvät raja-arvot ja päästöjen enimmäismäärät mukaan lukien,

hakemus hylätään. Komission olisi otettava huomioon myös asiaankuuluvat tavoitearvot.

Jos komissio ei ole esittänyt vastustustaan kuuden kuukauden kuluessa kaikkien asiaankuuluvien tietojen vastaanottamisesta, kyseinen jäsenvaltio voi soveltaa pyydettyä poikkeusta.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat edelleen sallia, että markkinoille saatetaan pieniä määriä lyijyä sisältävää bensiiniä, jonka lyijypitoisuus on enintään 0,15 g/l, siten että sen osuus on enintään 0,03 prosenttia kokonaismyynnistä, käytettäväksi erikoistyyppisissä vanhoissa ajoneuvoissa ja jaeltavaksi erityisten intressiryhmien kautta.”

b) Poistetaan 7 kohta.

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Dieselpolttoaine

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella voidaan saattaa markkinoille ainoastaan sellaisia dieselpolttoaineita, jotka ovat liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisia.

Liitteessä II asetettujen vaatimusten estämättä jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen dieselin markkinoille saattamisen, jonka rasvahapon metyyliesterin (FAME) pitoisuus on yli 7 prosenttia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja biopolttoaineen ja erityisesti FAMEn pitoisuudesta dieselpolttoaineessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008 liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettäviä kaasuoöljyjä saa saattaa markkinoille niiden alueella ainoastaan, jos ne sisältävät rikkiä enintään 1 000 mg/kg. Tammikuun 1 päivästä 2011 alkaen nämä kaasuoöljyt saavat sisältää rikkiä enintään 10 mg/kg. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muita nestemäisiä polttoaineita kuin näitä kaasuoöljyjä saa käyttää sisävesialuksissa ja huviveneissä ainoastaan, jos kyseisten nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuus ei ylitä näiden kaasuoöljyjen sallittua enimmäisrikkipitoisuutta.

Toimitusketjussa ilmenevän vähäisen kontaminaation huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat 1. tammikuuta 2011 alkaen kuitenkin sallia, että liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettävä kaasuoöljy sisältää rikkiä enintään 20 mg/kg, kun se toimitetaan loppukäyttäjille. Jäsenvaltiot voivat myös sallia, että kaasuoöljyä, joka sisältää rikkiä enintään 1 000 mg/kg, saatetaan edelleen markkinoille 31 päivään joulukuuta 2011 asti raideliikenteen kulkuneuvojen sekä maatalous- ja metsätraktoreiden käyttöön, mikäli ne voivat varmistaa, että päästöjenrajoitustekniikoiden asianmukainen toiminta ei vaaranna.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa erityisiä säännöksiä enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävien dieselpolttoaineen ja kaasuöljyjen käyttöön otosta syrjäisimmillä alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

4. Jäsenvaltioissa, joissa talvet ovat hyvin kylmät, dieselpolttoaineiden ja kaasuöljyjen enimmäistislautumispiste 65 prosenttia 250 °C:ssa voidaan korvata enimmäistislautumispisteellä 10 prosenttia (tilavuusprosentteina) 180 °C:ssa.”

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset

1. Jäsenvaltioiden on osoitettava toimittaja tai toimittajat, joka vastaa tai jotka vastaavat toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettujen elinkaarenaikaisen kasvihuonekaasupäästöjen seurannasta ja niitä koskevasta raportoinnista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tieliikenteen moottoriajoneuvoissa käytettävän sähkön toimittajat saavat halutessaan osallistua 2 kohdassa säädetyn vähennysvelvoitteen täyttämiseen, jos ne voivat osoittaa, että ne voivat riittävällä tavalla mitata ja seurata kyseisiin ajoneuvoihin käytettäväksi toimitettua sähköä.

Toimittajien on 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen vuosittain ilmoitettava jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle kussakin jäsenvaltiossa toimittamiensa polttoaineiden ja energian kasvihuonekaasuintensiteetti ja annettava vähintäänkin seuraavat tiedot:

- kunkin toimitetun polttoaine- tai energiatyyppin kokonaismäärä sekä tiedot ostopaikasta ja alkuperästä; ja
- elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt energiayksikköä kohti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kertomukset todennetaan.

Komissio laatii tarvittaessa tämän kohdan täytäntöönpanoa koskevat ohjeet.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimittajat vähentävät toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettuja elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä niin vaihteittain kuin se on mahdollista jopa 10 prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun polttoaineiden vertailutasoon. Vähennys muodostuu seuraavasti:

- 6 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toimittajat noudattavat tätä vähennystä koskevia seuraavia välitavoitteita: 2 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ja 4 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä;

b) ohjeellinen 2 prosentin lisävähennys 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, jollei 9 artiklan 1 kohdan h alakohdasta muuta johdu, toisella tai molemmilla seuraavista menetelmistä:

i) liikennettä varten toimitettu energia, joka on tarkoitettu käytettäväksi minkä hyvänsä tyyppisissä maantieajoneuvoissa, liikkuvissa työkaluissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- tai metsätraktoreissa tai huviveneissä;

ii) sellaisen teknologian (hiilidioksidin talteenotto ja varastointi mukaan lukien) käyttö, jolla pystytään vähentämään toimitetun polttoaineen tai energian elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti;

c) ohjeellinen 2 prosentin lisävähennys 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, jollei 9 artiklan 1 kohdan i alakohdasta muuta johdu; tämä tavoite saavutetaan käyttäen Kiiton pöytäkirjan puhtaan kehityksen mekanismin kautta ostettuja hyvityksiä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY (*) polttoainetuotannon alalla toteutettaville vähennyksille asetetuista ehdoista.

3. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan 7 d artiklan mukaisesti. Muiden polttoaineiden ja muun energian elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan käyttäen tämän artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimittajaryhmä saa halutessaan täyttää 2 kohdassa tarkoitettua vähennysvelvoitteet yhteisesti. Tällaisessa tapauksessa niitä on 2 kohtaa sovellettaessa pidettävä yhtenä toimittajana.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti

a) muiden polttoaineiden kuin biopolttoaineiden sekä energian elinkaarenaikaisen kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmä;

b) menetelmä, jolla 2 kohtaa sovellettaessa määritetään ennen 1 päivää tammikuuta 2011 polttoaineiden vertailutaso, joka perustuu fossiilisten polttoaineiden elinkaarenaikaisiin kasvihuonekaasupäästöihin energiayksikköä kohti vuonna 2010;

c) edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi mahdollisesti tarvittavat säännöt;

d) sähköajoneuvojen osuutta laskettaessa käytettävä menetelmä, jonka on oltava direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdan mukainen.

(*) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.”

6) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”7 b artikla

Biopolttoaineita koskevat kestävyyskriteerit

1. Riippumatta siitä, onko raaka-aineet tuotettu yhteisön alueella vai sen ulkopuolella, biopolttoaineista peräisin oleva energia otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa ainoastaan, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–6 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit.

Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden on kuitenkin täytettävä ainoastaan tämän artiklan 2 kohdassa asetettu kestävyyskriteeri, jotta ne otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 35 prosenttia.

Tammikuun 1 päivästä 2017 alkaen 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 50 prosenttia. Tammikuun 1 päivästä 2018 kyseisen vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 60 prosenttia biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, joissa tuotanto on alkanut aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

Biopolttoaineiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 7 d artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Niiden biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu 23 päivänä tammikuuta 2008 toiminnassa olleissa laitoksissa, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2013.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaalta maalta eli maalta, jonka maankäyttötatus oli tammikuussa 2008 tai sen jälkeen ollut jokin seuraavista, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edelleen tämä maankäyttötatus:

a) aarniometsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, joissa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja joissa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriytyneet;

b) alue, joka on osoitettu:

i) laissa tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta luonnonsuojelutarkoitukseen; tai

ii) sellaisten harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelemiseen, jotka on tunnustettu kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, jos ne on tunnustettu 7 c artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,

ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa tätä luonnonsuojelutarkoitusta;

c) biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka on

i) luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja; tai

ii) ei-luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka on lajirikasta ja huonontumatonta, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi ruohoalueena.

Komissio vahvistaa tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ruohoalueen määrittämiseksi. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu maasta, johon on sitoutunut paljon hiiltä, eli maasta, jonka maankäyttötatus oli tammikuussa 2008, muttei ole enää, jokin seuraavista:

a) kosteikko eli pysyvästi tai suuren osan vuotta veden peittämä tai kyllästämä maa;

b) pysyvästi metsän peittämä alue eli yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot *in situ*;

c) yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys 10–30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot *in situ*, ellei esitetä näyttöä siitä, että alueen hiilivaranto ennen maankäyttötatoksen muuttamista ja sen jälkeen on sellainen, että sovellettaessa liitteessä IV olevan C osan mukaista menetelmää tämän artiklan 2 kohdan ehdot täyttyisivät.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos maalla oli raaka-aineen hankinnan ajankohtana sama maankäyttötatus kuin tammikuussa 2008.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, jolle esitetä näyttöä siitä, että tämän raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta.

6. Hankittaessa yhteisössä viljeltyjä maatalouden raaka-aineita, joita käytetään biopolttoaineiden tuotantoon ja jotka otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa, on noudatettava yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (*) liitteessä II olevassa A osassa otsikon 'Ympäristö' alla ja kyseisessä liitteessä olevassa 9 kohdassa luetelluissa sääöksissä vahvistettuja vaatimuksia ja normeja sekä mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan nojalla määriteltyjä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksia.

7. Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle sellaisten kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, jotka tuottavat huomattavan määrän yhteisössä kulutettuja biopolttoaineita tai niiden raaka-aineita, kertomuksen kansallisista toimenpiteistä, joita on toteutettu 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien noudattamisen sekä maaperän, veden ja ilman suojelun osalta. Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012.

Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen biopolttoaineiden kasvavan kysynnän vaikutuksesta sosiaaliseen kestävyysyhteisössä ja kolmansissa maissa, yhteisön biopolttoainepolitiikan vaikutuksesta elintarvikkeiden saatavuuteen kohtuuhintaan varsinkin kehitysmaissa asuville sekä laajemmista kehitysnäkökohdista. Kertomuksissa käsitellään maankäyttöoikeuksien noudattamista. Niissä ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifoinut ja pannut täytäntöön kunkin seuraavista Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksista:

- yleissopimus, joka koskee pakollista työtä (nro 29),
- yleissopimus, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua (nro 87),
- yleissopimus, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden soveltamista (nro 98),
- yleissopimus, joka koskee samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa (nro 100),
- yleissopimus, joka koskee pakkotyön poistamista (nro 105),

- yleissopimus, joka koskee työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää (nro 111),
- yleissopimus, joka koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää (nro 138),
- yleissopimus, joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi (nro 182).

Kertomuksissa ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifoinut ja pannut täytäntöön:

- Cartagenaan bioturvallisuuspöytäkirjan,
- uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen.

Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012. Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi, erityisesti silloin, kun on olemassa näyttöä siitä, että biopolttoaineiden tuotanto vaikuttaa huomattavasti elintarvikkeiden hintoihin.

8. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot eivät saa muista ympäristökestävyysyistä kieltäytyä ottamasta huomioon tämän artiklan mukaisesti hankittuja biopolttoaineita.

7 c artikla

Biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen

1. Kun biopolttoaineet aiotaan ottaa huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa, jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan, että 7 b artiklan 2–5 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasejärjestelmän käyttöä, joka:

- a) sallii eri kestävyysominaisuudet omaavien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden erien yhdistämisen;
- b) edellyttää, että a alakohdassa tarkoitettujen erien kestävyysominaisuuksia ja kokoa koskevat tiedot ovat jatkuvasti liitettävissä seokseen; ja
- c) edellyttää kaikkien seoksesta poistettujen erien kokonaisuuden kuvaamista siten, että sillä on samat kestävyysominaisuudet ja sitä on sama määrä kuin kaikkien seokseen lisättyjen erien kokonaisuudella.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosina 2010 ja 2012 kertomuksen edellä 1 kohdassa kuvattuna ainetaseeseen perustuvan todentamismenetelmän toiminnasta ja mahdollisuuksista sallia joidenkin tai kaikkien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden muita todentamismenetelmiä. Arvioinnissaan komissio ottaa huomioon todentamismenetelmät, joissa kestävyysominaisuuksia koskevan tiedon ei tarvitse olla fyysisesti liitettynä yksittäisiin eriin tai seoksiin. Arvioinnissa otetaan huomioon tarve säilyttää todentamisympäristön yhtenäisyys ja tehokkuus, mutta välttää samalla kohtuuttoman rasitteen aiheuttaminen teollisuudelle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa muiden todentamismenetelmien sallimista koskevia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa ja saattavat pyynnöstä jäsenvaltion käyttöön tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot. Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita teettämään riittävän tasoinen riippumaton tarkastus toimitetuille tiedoille ja esittämään todisteet siitä, että näin on tehty. Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden käyttämät järjestelmät ovat tarkkoja, luotettavia ja suojattu väärinkäytöksiltä. Tarkastuksessa on arvioitava näytteenottotajuuksia ja -menetelmiä sekä lähtötietojen täsmällisyyttä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ovat erityisesti tiedot 7 b artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien noudattamisesta, asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi, huonontuneiden maiden kunnostamiseksi ja liiallisen vedenkulutuksen välttämiseksi alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden huomioon ottamiseksi.

Komissio laatii 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoantavaa menettelyä noudattaen luettelon kahdessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asianmukaisista ja asiaankuuluvista tiedoista. Komissio huolehtii erityisesti siitä, että näiden tietojen toimittaminen ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitetta toimijoille yleensä eikä erityisesti pien-tilajille, tuottajajärjestöille ja osuuskunnille.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko biopolttoaineet yhteisössä valmistettuja vai tuotuja.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot koottuina komissiolle. Komissio julkistaa ne direktiivin 2009/28/EY 24 artiklassa tarkoitettuna avoimuusfoorumilla yhteenvedonä, että säilytetään kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.

4. Yhteisö pyrkii tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa on kestävyyskriteerejä koskevia määräyksiä, jotka vastaavat tämän direktiivin kestävyyskriteerejä koskevia säännöksiä. Jos yhteisö on tehnyt sopimuksia, joissa on määräyksiä 7 b artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien soveltamisalaan kuuluvista asioista, komissio voi pitää näitä sopimuksia osoituksena siitä, että kyseisissä maissa viljellyistä raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet täyttävät kyseiset kestävyyskriteerit. Tällaisia sopimuksia tehtäessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota toimenpiteisiin sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, epäsuoriin maankäytön muutoksiin, huonontuneiden maiden kunnostukseen, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseen alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa mainittuihin tekijöihin.

Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset biomassatuotteiden tuotannolle, sisältävät 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa tai osoittavat, että biopolttoaine-erät täyttävät 7 b artiklan 3–5 kohdassa asetettuja kestävyyskriteereitä. Komissio voi katsoa, että nämä järjestelmät sisältävät tarkat tiedot, joita tarvitaan tiedotettaessa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, huonontuneiden maiden kunnostamisesta, liiallisen vedenkulutuksen välttämisestä alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, ja 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tekijöistä. Komissio voi myös tunnustaa sellaiset harvinaiset, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitusten välisen järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, 7 b artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi alueiksi.

Komissio voi päättää, että kasvihuonekaasuvähennysten mittaamiseen tähtäävät vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät sisältävät 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa.

Komissio voi katsoa, että maa, joka kuuluu vakavasti huonontuneiden tai erittäin pilaantuneiden maa-alueiden parantamista koskevaan kansalliseen tai alueelliseen kunnostamisohjelmaan, täyttää liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettuja kriteereitä.

5. Komissio tekee päätöksiä 4 kohdan nojalla vain, jos kyseinen sopimus tai järjestelmä täyttää asianmukaiset luotettavuudella, läpinäkyvyydellä ja riippumattomilla tarkastuksilla asetetut vaatimukset. Kasvihuonekaasuvähennysten mittaajajärjestelmien on lisäksi täytettävä liitteessä IV esitetyt

menetelmiä koskevat vaatimukset. Edellä 7 b artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen biologisesti erittäin monimuotoisten alueiden luetteloiden on täytettävä asianmukaiset objektiivisuuteen liittyvät vaatimukset ja oltava kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisia, ja niihin on voitava hakea asianmukaisesti muutosta.

6. Edellä olevan 4 kohdan mukaiset päätökset tehdään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Tällaiset päätökset tehdään enintään viideksi vuodeksi.

7. Jos talouden toimija esittää 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olevan sopimuksen tai järjestelmän mukaisesti saadut todisteet tai tiedot siltä osin kuin kyseinen päätös kattaa ne, jäsenvaltio ei saa vaatia toimittajalta lisänäyttöä 7 b artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien täyttymisestä eikä tietoja tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

8. Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 7 b artiklan soveltamista tietyn biopolttoainelähteen osalta ja tekee kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja noudattaen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä päätöksen siitä, voiko kyseinen jäsenvaltio ottaa kyseisestä lähteestä olevan biopolttoaineen huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa.

9. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen

- a) kestävyyskriteerejä koskevien tietojen toimittamiseksi perustetun järjestelmän tehokkuudesta; sekä
- b) siitä, onko mahdollista ja asianmukaista ottaa ilman, maaperän ja vesien suojelun osalta käyttöön pakollisia vaatimuksia, kun otetaan huomioon viimeisimmät tiedolliset tiedot ja yhteisön kansainväliset velvoitteet.

Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi.

7 d artikla

Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskeminen

1. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan 7 a artiklaa ja 7 b artiklan 2 kohtaa sovellettaessa seuraavasti:

- a) jos biopolttoaineen tuotantoketjulle on liitteessä IV olevassa A tai B osassa määritetty kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten oletusarvo ja jos kyseisten biopolttoaineiden liitteessä IV olevan C osan 7 kohdan mukaisesti laskettu biopolttoaineen e_f -arvo on nolla tai alle nolla, käyttämällä kyseistä oletusarvoa;
- b) käyttämällä todellista arvoa, joka on laskettu liitteessä IV olevassa C osassa määritellyn menetelmän mukaisesti; tai

- c) käyttämällä arvoa, joka on saatu laskemalla liitteessä IV olevan C osan 1 kohdassa tarkoitettua kaavan muuttujien summa, jossa liitteessä IV olevan D tai E osan mukaisia eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää tiettyjen muuttujien osalta ja liitteessä IV olevassa C osassa vahvistetun menetelmän mukaisesti laskettuja todellisia arvoja voidaan käyttää kaikkien muiden muuttujien osalta.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 toimitettava komissiolle kertomus, joka sisältää luettelon niiden alueella olevista alueista, jotka on luokiteltu tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön, jäljempänä 'NUTS', tasolle 2 tai tarkemmin eritellylle NUTS-tasolle, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 (**) mukaisesti ja joilla maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyyppillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin tämän direktiivin liitteessä IV olevan D osan 'Eritelty oletusarvot viljelylle'-otsikon alla esitetyt päästöt, sekä kuvauksen luettelon laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Käytettävissä menetelmissä on otettava huomioon maaperän ominaispiirteet, ilmasto ja oletetut raaka-ainetuotot.

3. Liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjä oletusarvoja ja liitteessä IV olevassa D osassa esitettyjä viljelyn eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää ainoastaan kun raaka-aineet:

- a) on viljelty yhteisön ulkopuolella;
- b) on viljelty yhteisössä alueilla, jotka sisältyvät 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon; tai
- c) ovat muita jätteitä tai tähteitä kuin maatalous-, vesiviljely- ja kalastusjätettä.

Sellaisten biopolttoaineiden osalta, jotka eivät kuulu a, b tai c alakohdan soveltamisalaan, käytetään todellisia viljelyn arvoja.

4. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, onko mahdollista laatia luetteloja kolmansissa maissa sijaitsevista alueista, joilla maatalousraaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyyppillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin liitteessä IV olevan D osan Viljely-otsikon alla esitetyt päästöt, ja kertomukseen liitetään mahdollisuuksien mukaan tällaiset luettelot ja kuvaus niiden laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

5. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi kertomuksen liitteessä IV olevan B ja E osan arvioituista tyyppillisistä arvoista ja oletusarvoista kiinnittäen erityistä huomiota kuljetusten ja jalostuksen päästöihin, ja se voi tarvittaessa päättää näiden arvojen oikaisemisesta. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan epäsuorien maankäytönmuutosten vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin ja käsitellään tapoja minimoida tämä vaikutus. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön ja jossa esitetään epäsuorista maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvien päästöjen osalta konkreettiset menetelmät, joilla varmistetaan tämän direktiivin ja erityisesti 7 b artiklan 2 kohdan noudattaminen.

Tällaisen ehdotuksen on sisällettävä tarvittavat turvatoimet, joiden avulla saadaan varmuus ennen tämän menetelmän soveltamista tehdyille investoinneille. Niiden laitosten osalta, jotka tuottivat biopolttoaineita ennen vuoden 2013 loppua, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen ei ennen 31 päivää joulukuuta 2017 johda siihen, että näissä laitoksissa tuotettavien biopolttoaineiden ei katsottaisi täyttävän tämän direktiivin mukaisia kestävyyttä koskevia vaatimuksia, jos ne muuten olisivat täyttäneet vaatimukset, edellyttäen että näiden biopolttoaineiden avulla saavutetaan vähintään 45 prosentin vähennys kasvihuonekaasuihin. Tätä sovelletaan biopolttoainelaitosten kapasiteettiin vuoden 2012 lopussa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät päättämään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 tällaisista komission tekemistä ehdotuksista.

7. Liitettä IV voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen muun muassa lisäämällä muita, samaa tai muuta raaka-ainetta käyttäviä biopolttoaineiden tuotantoketjuja koskevat arvot ja muuttamalla C osassa säädettyjä menetelmiä. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Liitteessä IV säädettyjen oletusarvojen ja menetelmien osalta kiinnitetään erityistä huomiota:

- jätteiden ja tähteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sivutuotteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sähkön ja lämmön yhteistuotannon huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään, ja
- viljelykasvien tähteiden asemaan sivutuotteina.

Kasvi- tai eläinöljyjätteestä valmistettuun biodieseliin sovellettavia oletusarvoja tarkistetaan mahdollisimman pian.

Liitteessä IV olevaan oletusarvojen luetteloon tehtävissä muutoksissa tai lisäyksissä noudatetaan seuraavaa:

- a) kun tietyn tekijän vaikutus kokonaispäästöihin on pieni, kun variaatiota on vain vähän tai kun todellisten arvojen määrittäminen on hyvin kallista tai vaikeaa, oletusarvojen on oltava tavanomaisten tuotantoprosessien tyypillisiä arvoja;

- b) kaikissa muissa tapauksissa oletusarvojen on oltava varovaisia arvioita verrattuna tavanomaisten tuotantoprosessien arvoihin.

8. On laadittava yksityiskohtaiset määritelmät, mukaan lukien liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettuja luokkia varten edellytettävät tekniset eritelmät. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 e artikla

Biopolttoaineiden kestävyyttä koskevat täytäntöönpanotoimet ja kertomukset

1. Edellä 7 b artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 c artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa, 7 c artiklan 6 ja 8 kohdassa, 7 d artiklan 5 kohdassa ja 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 7 d artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanotoimissa on myös otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 2009/28/EY tavoitteet.

2. Edellä 7 b artiklan 7 kohdassa, 7 c artiklan 2 ja 9 kohdassa, 7 d artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 7 d artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamat kertomukset ja 7 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja viidennen alakohdan sekä 7 d artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavat raportit ja tiedot on laadittava ja toimitettava sekä direktiivissä 2009/28/EY että tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten.

(*) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

(**) ** EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1."

- 7) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on seurattava 3 ja 4 artiklassa säädettyjen bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevien vaatimusten noudattamista soveltaen bensiinin osalta eurooppalaisessa standardissa EN 228:2004 ja dieselpolttoaineiden osalta eurooppalaisessa standardissa EN 590:2004 tarkoitettuja analyysimenetelmiä."

- 8) Lisätään artikla seuraavasti:

"8 a artikla

Metalliset lisäaineet

1. Komissio arvioi polttoaineisiin sisältyvien metallisten lisäaineiden aiheuttamia terveys- ja ympäristöriskejä ja kehittää tätä varten testimenetelmän. Se tiedottaa päätelmistään Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

2. Kunnes 1 kohdassa tarkoitettu testimenetelmä on kehitetty, metyyliisoklopentadienyli-mangaanitrikarbonyylimisen metallisen lisäaineen (MMT) esiintyminen polttoaineessa rajoitetaan 6 mg:aan mangaania litraa kohti 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen. Raja on 2 mg mangaania litraa kohti 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua polttoaineen MMT-pitoisuutta koskevaa rajaa tarkastellaan uudelleen 1 kohdassa tarkoitettulla testimenetelmällä tehdyn arvioinnin tulosten perusteella. Pitoisuusraja voidaan laskea nolleen, jos se on riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Pitoisuusrajaa ei voida nostaa, ellei se ole riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Tällainen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merkintä polttoaineen sisältämistä metallisista lisäaineista on esillä kaikkialla, missä metallisia lisäaineita sisältäviä polttoaineita asetetaan kuluttajien saataville.

5. Merkinnässä on oltava seuraava teksti: 'Sisältää metallisia lisäaineita'.

6. Merkintä on kiinnitettävä selvästi näkyvällä tavalla paikkaan, jossa on esillä tietoa polttoainetyypistä. Merkinnän koon ja kirjasinlain on oltava sellainen, että se on selvästi nähtävissä ja helposti luettavissa."

9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka yhteydessä se esittää tarvittaessa ehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi. Kertomuksessa on käsiteltävä erityisesti seuraavia asioita:

- a) ajoneuvoteknologian käyttö ja kehittyminen ja erityisesti mahdollisuus lisätä biopolttoaineen sallittua enimmäispitoisuutta bensiinissä ja dieselissä sekä tarve tarkastella uudelleen 3 artiklan 3 kohdassa mainittua päivämäärää;
- b) tieliikenneajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskeva yhteisön politiikka;
- c) mahdollisuus soveltaa liitteen II vaatimuksia ja erityisesti polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen raja-arvoa liikkuviin työkonseihin (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreihin sekä huvialuksiin;
- d) detergenttien käytön lisääminen polttoaineissa;
- e) muiden metallisten lisäaineiden kuin MMT:n käyttö polttoaineissa;

f) bensiinissä ja dieselissä käytettyjen ainesosien kokonaismäärä ottaen huomioon yhteisön ympäristölainsäädäntö, mukaan lukien yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (*) sekä sen johdannaisdirektiivien tavoitteet;

g) 7 a artiklan 2 kohdassa asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen seuraukset päästökauppajärjestelmälle;

h) mahdollinen tarve mukauttaa 2 artiklan 6 ja 7 kohtaa sekä 7 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa, jotta voidaan arvioida mahdollisuuksia osallistua sen tavoitteen saavuttamiseen, jonka mukaan kasvihuonekaasuja vähennetään jopa 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Perusteena käytetään mahdollisuuksia vähentää polttoaineen ja energian käytöstä aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä yhteisössä ottaen huomioon etenkin ympäristön kannalta turvallisten hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitekniikoiden ja sähköajoneuvojen kehitys sekä 7 a artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen päästöjen vähentämiskeinojen kustannustehokkuus;

i) mahdollisuus ottaa käyttöön lisätoimenpiteitä, joiden avulla toimittajat voivat vähentää elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti 2 prosentilla 7 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun polttoaineiden vertailutasoon verrattuna käyttäen Kioton pöytäkirjan mukaisen puhtaan kehityksen mekanismin kautta ostettuja hyvityksiä direktiivissä 2003/87/EY asetetuista ehdoista, jotta voidaan arvioida mahdollisia muita tapoja osallistua tämän direktiivin 7 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, jonka mukaan kasvihuonekaasuja vähennetään jopa 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä;

j) ajantasainen kustannus-hyötyanalyysi ja vaikutustenarviointi, joka koskee bensiinin sallitun enimmäishöyrynpaineen laskemista kesäkaudella alle 60 kPa:n.

2. Komissio antaa viimeistään vuonna 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee 7 a artiklassa tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöille vuodeksi 2020 asetetun tavoitteen saavuttamista ja jossa otetaan huomioon, että tämän tavoitteen ja direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta liikenteessä koskevan tavoitteen on oltava johdonmukaisia kyseisen direktiivin 23 artiklan 8 ja 9 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella.

Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa ehdotuksen tavoitteen muuttamisesta.

(*) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1."

10) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos liitteessä I tai II tarkoitettujen sallittujen analyttisten menetelmien mukauttaminen tekniikan kehitykseen on tarpeen, muutokset, joilla muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, voidaan hyväksyä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Myös liitettä III voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen. Kyseinen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

11) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa polttoaineiden laatua käsittelevä komitea, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

2. Edellä olevien 7 b, 7 c ja 7 d artiklan mukaisissa biopolttoaineiden kestävyyttä koskeissa asioissa komissiota avustaa direktiivin 2009/28/EY 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyttä käsittelevä komitea.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

12) Poistetaan 14 artikla;

13) Korvataan liitteet I, II, III ja IV tämän direktiivin liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Direktiivin 1999/32/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 1999/32/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3. ’meriliikenteessä käytettävällä polttoaineella’ raakaöljystä saatavaa nestemäistä polttoainetta, joka on tarkoitettu käytettäväksi tai jota käytetään aluksella, mukaan lukien ISO 8217:ssä määritellyt polttoaineet. Se kattaa raakaöljystä saatavan nestemäisen polttoaineen, jota käytetään sisävesialuksissa tai huviveneissä, sellaisina kuin ne on määritetty liikkuviin työkonseihin asennettavien polttomootoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

97/68/EY (*) ja huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/25/EY (**), kun alukset ovat merellä;

(*) EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

(**) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.”

b) Poistetaan 3 j alakohta;

2) Muutetaan 4 b artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti: ”Yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa käytettävän meriliikenteessä käytettävän polttoaineen enimmäisrikkipitoisuus”;

b) poistetaan 1 kohdan a alakohta;

c) poistetaan 2 kohdan b alakohta;

3) Korvataan 6 artiklan 1 a kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Näytteidenotto on aloitettava päivänä, jona vastaava polttoaineen enimmäisrikkipitoisuutta koskeva raja-arvo tulee voimaan. Näytteitä on otettava riittävän tiheään ja riittävässä määrin ja siten, että ne ovat edustavia sekä tutkittavan polttoaineen osalta että asianomaisilla merialueilla ja satamissa olevissa aluksissa käytettävän polttoaineen osalta.”

3 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 93/12/ETY.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE

"LIITE I

**OTTOMOOTTOREILLA VARUSTETUISSA AJONEUVOISSA KÄYTETTÄVIEN KAUPALLISTEN
POLTTOAINEIDEN YMPÄRISTÖPERUSTEISET LAATUVAATIMUKSET**

Laji: **Bensiini**

Parametrit ⁽¹⁾	Yksikkö	Raja-arvot ⁽²⁾	
		Vähimmäisarvo	Enimmäisarvo
Tutkimusoktaaniluku		95 ⁽³⁾	—
Moottorioktaaniluku		85	—
Höyrynpaine, kesäkausi ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Tislaus:			
— prosenttiosuus, joka haihtuu 100 °C:ssa	til.-%	46,0	—
— prosenttiosuus, joka haihtuu 150 °C:ssa	til.-%	75,0	—
Hiilivetyanalyysi:			
— olefiinejä	til.-%	—	18,0
— aromaatteja	til.-%	—	35,0
— bentseeniä	til.-%	—	1,0
Happipitoisuus	massa-%		3,7
Oksygenaattit			
— Metanoli	til.-%		3,0
— Etanoli (stabilointiaineet voivat olla tarpeen)	til.-%		10,0
— Isopropyylialkoholi	til.-%	—	12,0
— Tert-butyylialkoholi	til.-%	—	15,0
— Isobutyylialkoholi	til.-%	—	15,0
— Eetterit, joissa on vähintään 5 hiiliatomia molekyyliä kohti	til.-%	—	22,0
— Muut oksygenaattit ⁽⁶⁾	til.-%	—	15,0
Rikkipitoisuus	mg/kg	—	10,0
Lyijypitoisuus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ On käytettävä standardissa EN 228:2004 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määritettyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 228:2004 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.

⁽²⁾ Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat "todellisia arvoja". Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259:2006 ("Öljytuotteet. Mittaustulosten tarkkuuden määrittäminen ja soveltaminen testimenetelmiin"), ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259:2006 esitettyjen kriteerien perusteella.

⁽³⁾ Jäsenvaltiot voivat päättää sallia edelleen sellaisen lyijyttömän tavallisen bensiinin saattamisen markkinoille, jonka moottorioktaaniluvun (MON) vähimmäisarvo on 81 ja tutkimusoktaaniluvun (RON) vähimmäisarvo 91.

⁽⁴⁾ Kesäkausi alkaa viimeistään 1 päivänä toukokuuta ja päättyy aikaisintaan 30 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltioissa, joissa on alhaiset kesälämpötilat, kesäkausi alkaa viimeistään 1 päivänä kesäkuuta ja päättyy aikaisintaan 31 päivänä elokuuta.

⁽⁵⁾ Jäsenvaltioissa, joissa on alhaiset kesälämpötilat ja joissa on voimassa 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukainen poikkeus, höyrynpaine saa olla enintään 70 kPa. Jäsenvaltioissa, joissa on voimassa 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukainen poikkeus etanolia sisältävän bensiinin osalta, höyrynpaine saa olla enintään 60 kPa, ja lisäksi sovelletaan liitteessä III määritettyä höyrynpainetta koskevaa poikkeusta.

⁽⁶⁾ Muut monoalkoholit ja eetterit, joiden tislauksen loppupiste ei ole korkeampi kuin standardissa EN 228:2004 määritetty tislauksen loppupiste.

LIITE II

**DIESELMOOTTOREILLA VARUSTETUISSA AJONEUVOISSA KÄYTETTÄVIEN KAUPALLISTEN
POLTTOAINEIDEN YMPÄRISTÖPERUSTEISET LAATUVAATIMUKSET**

Laji: **Diesel**

Parametrit ⁽¹⁾	Yksikkö	Raja-arvot ⁽²⁾	
		Vähimmäisarvo	Enimmäisarvo
Setaaniluku		51,0	—
Tiheys 15 °C:ssa	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Tislaus:			
— 95 til.-%:n saanto tasolla:	°C	—	360,0
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	massa-%	—	8,0
Rikkipitoisuus	mg/kg	—	10,0
FAME-yhdisteiden pitoisuus – EN 14078	til.-%	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ On käytettävä standardissa EN 590:2004 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määriteltyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 590:2004 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.

⁽²⁾ Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat "todellisia arvoja". Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259:2006 ("Öljytuotteet. Mittaustulosten tarkkuuden määrittäminen ja soveltaminen testimenetelmiin"), ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259:2006 esitettyjen kriteerien perusteella.

⁽³⁾ FAME-yhdisteiden on oltava standardin EN 14214 mukaisia.

LIITE III

BIOETANOLIA SISÄLTÄVÄLLE BENSIINILLE SALLITTU HÖYRYNPAINETTA KOSKEVA POIKKEUS

Bioetanolipitoisuus (til.-%)	Höyrynpainetta koskeva poikkeus (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Sallittu höyrynpainetta koskeva poikkeus taulukossa mainittujen pitoisuuksien välillä olevalle etanolipitoisuudelle määritetään interpoloimalla lineaarisesti taulukossa välittömästi ylempänä ja välittömästi alempana olevasta etanolipitoisuudesta.

LIITE IV

**BIOPOLTTOAINEIDEN ELINKAARENAIKAISTEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN LASKEMISTA
KOSKEVAT SÄÄNNÖT**

A. Biopolttoaineiden tyypilliset arvot ja oletusarvot, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasvihuonekaasupäästöjen vähennys	Kasvihuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli sokerijuurikkaasta	61 %	52 %
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	45 %	34 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	53 %	47 %
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	69 %	69 %
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	56 %	49 %
etanoli sokeriruo'osta	71 %	71 %
etyyli-tert-butyylieetterin (ETBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
tert-amyylietyylieetterin (TAEE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	45 %	38 %
biodiesel auringonkukasta	58 %	51 %
biodiesel soijapavusta	40 %	31 %
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	36 %	19 %
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	62 %	56 %
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	88 %	83 %
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	51 %	47 %
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	65 %	62 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	40 %	26 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	68 %	65 %
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	58 %	57 %
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	80 %	73 %
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	84 %	81 %
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	86 %	82 %

(*) Ei sisällä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi luokitelluista eläimistä saaduista sivutuotteista tuotettua eläinöljyä.

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Arvioidut tyypilliset arvot ja oletusarvot tuleville biopolttoaineille, joita ei ollut markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasviuonekaasupäästöjen vähennys	Kasviuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli vehnän oljesta	87 %	85 %
etanoli jätetuusta	80 %	74 %
etanoli viljelystä puusta	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel jätetuusta	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel viljelystä puusta	93 %	93 %
dimetyylieetteri (DME) jätetuusta	95 %	95 %
DME viljelystä puusta	92 %	92 %
metanoli jätetuusta	94 %	94 %
metanoli viljelystä puusta	91 %	91 %
metyyli-tert-butyylieetterin (MTBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

C. Menetelmät

1. Biopolttoaineiden tuotannosta ja käytöstä aiheutuvat kasviuonekaasupäästöt lasketaan seuraavasti:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

jossa

E = polttoaineen käytöstä aiheutuvat kokonaispäästöt;

e_{ec} = raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt;

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt;

e_p = jalostuksesta aiheutuvat päästöt;

e_{td} = kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt;

e_u = käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt;

e_{sca} = paremmista maatalouskäytännöistä johtuvasta maaperän hiilikertymästä saatavat vähennykset päästöissä;

e_{ccs} = hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat vähennykset päästöissä;

e_{ccr} = hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat vähennykset päästöissä; sekä

e_{ee} = sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavasta ylimääräisestä sähköstä saatavat vähennykset päästöissä.

Koneiden ja laitteiden valmistuksesta aiheutuvia päästöjä ei oteta huomioon.

2. Polttoaineista aiheutuvat kasviuonekaasupäästöt, E , ilmaistaan hiilidioksidiekvivalenttigrammoina polttoaineen megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).
3. Poiketen 2 kohdasta arvoja, jotka on laskettu hiilidioksidiekvivalenttigrammoina megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$), voidaan mukauttaa, jotta huomioon otetaan polttoaineiden todellisen kulutuksen erot ilmaistuna ajokilometreinä megajoulea kohti (km/MJ). Tällaisia mukautuksia voidaan tehdä ainoastaan, jos esitetään näyttöä eroista polttoaineen todellisessa kulutuksessa.
4. Biopolttoaineista saatavat vähennykset kasviuonekaasupäästöissä lasketaan seuraavasti:

$$\text{VÄHENNYS} = (E_F - E_B)/E_F$$

jossa

E_B = biopolttoaineesta aiheutuvat kokonaispäästöt; ja

E_F = fossiilisesta vertailukohdasta aiheutuvat kokonaispäästöt.

5. Kasvihuonekaasut, jotka otetaan huomioon 1 kohtaa sovellettaessa, ovat CO₂, N₂O ja CH₄. Hiilidioksidiekvivalentin laskemista varten nämä kaasut painotetaan seuraavasti:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt, e_{ec} , sisältävät itse tuotanto- tai viljelyprosessista, raaka-aineiden korjuusta, jätteistä ja vuodoista sekä raaka-aineiden tuotannossa tai viljelystä käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt. Ne eivät sisällä hiilidioksidin talteenottoa raaka-aineiden viljelystä. Niistä vähennetään soihdutuksesta öljyntuotantoalueilla missä tahansa maailmassa aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen sertifioitujen vähennykset. Vaihtoehtona todellisten arvojen käytölle viljelystä aiheutuvien päästöjen arviot voidaan johtaa keskiarvoista, joiden laskemisen perustana käytetään pienempiä maantieteellisiä alueita kuin oletusarvojen laskemisessa on käytetty.

7. Annualisoidut päästöt, jotka aiheutuvat maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista, e_l , lasketaan jakamalla kokonaispäästöt tasaisesti 20 vuodelle. Näiden päästöjen laskemisessa käytetään seuraavaa sääntöä:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{(1)},$$

jossa

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttimassana biopolttoaineen energiayksikköä kohti);

CS_R = vertailumaankäyttötapaan liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Vertailun pohjana on maankäyttö tammikuussa 2008 tai 20 vuotta ennen raaka-aineen hankkimista, sen mukaan, kumpi ajankohdista on myöhempi;

CS_A = tämänhetkiseen maankäyttöön liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvisto). Jos hiilivaranto kumuloituu yli vuoden mittaisen jakson aikana, CS_A :lle määritetty arvo on arvioitu varanto pinta-alayksikköä kohti 20 vuoden jälkeen tai sadon ollessa kypsä sen mukaan, kumpi ajankohdista on aikaisempi;

P = viljelykasvin tuottavuus (ilmaistuna biopolttoaineen energiana pinta-alayksikköä kohti vuodessa); ja

e_B = hyvitys 29 gCO₂eq/MJ biopolttoaineesta, jos biomassaa on saatu huonontuneesta ja sittemmin kunnostetusta maasta 8 kohdan edellytysten mukaisesti.

8. Hyvitys 29 gCO₂eq/MJ myönnetään, jos esitetään näyttöä siitä, että maa täyttää seuraavat edellytykset:

- a) se ei ollut maanviljelykäytössä tai muussa käytössä tammikuussa 2008; ja
- b) se kuuluu johonkin seuraavista luokista:
 - i) vakavasti huonontunut maa, myös aiemmin maanviljelykäytössä ollut maa;
 - ii) erittäin pilaantunut maa.

Hyvitystä 29 gCO₂eq/MJ sovelletaan enintään 10 vuoden ajan siitä lähtien, kun maa on otettu maanviljelykäyttöön, edellyttäen, että hiilivarantojen säännöllinen kasvu ja eroosion merkittävä väheneminen varmistetaan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta ja maaperän pilaantumista vähennetään ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta.

9. Edellä 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luokien määrittämiseksi seuraavasti:

- a) "vakavasti huonontuneella maalla" tarkoitetaan maata, joka on merkittävän ajan ollut joko huomattavan suolaantunut tai jonka orgaanisen aineen pitoisuus on ollut huomattavan alhainen ja joka on eroosion pahoin kuluttamaa;
- b) "erittäin pilaantuneella maalla" tarkoitetaan maata, joka ei sovellu elintarvikkeiden eikä rehun viljelyyn maaperän pilaantumisen vuoksi.

Tällaiseksi maaksi luetaan myös maa, josta komissio on tehnyt päätöksen 7 c artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Luku, joka saadaan jakamalla hiilidioksidin molekyylipaino (44,010 g/mol) hiilen molekyylipainolla (12,011 g/mol), on 3,664.

10. Direktiivin 2009/28/EY liitteessä V olevan C osan 10 kohdan mukaista opasta käytetään perustana tässä direktiivissä tarkoitettujen hiilivarantojen laskemiselle.

11. Jalostuksesta aiheutuvat päästöt, e_p , sisältävät itse jalostuksesta, jätteistä ja vuodoista sekä jalostuksessa käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt.

Muulla kuin polttoaineen tuotantolaitoksessa tuotetun sähkön kulutuksen laskemiseksi kyseisen sähkön tuotannon ja jakelun kasvihuonekaasupäästötason oletetaan olevan yhtä suuri kuin sähkön tuotannosta ja jakelusta aiheutuva keskimääräinen päästötaso tietyllä alueella. Tuottajat voivat tästä poiketen käyttää yksittäisen sähköntuotantolaitoksen keskiarvoa kyseisessä laitoksessa tuotetulle sähkölle, jos kyseistä laitosta ei ole liitetty sähköverkkoon.

12. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, e_{td} , sisältävät raaka-aineiden ja puolivalmiiden tuotteiden kuljetuksesta ja varastoinnista sekä valmiiden tuotteiden varastoinnista ja jakelusta aiheutuvat päästöt. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, jotka otetaan huomioon 6 kohdan nojalla, eivät kuulu tämän kohdan soveltamisalaan.

13. Käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt, e_w , katsotaan biopolttoaineiden osalta nollassi.

14. Hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat päästövähennykset, e_{ccs} , joita ei ole jo sisällytetty kohtaan e_p , rajoittuvat päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen ja varastoimalla hiilidioksidi, joka liittyy suoraan polttoaineen tuotantoon, kuljetukseen, jalostukseen ja jakeluun.

15. Hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat päästövähennykset, e_{ccr} , rajoittuvat niihin päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen hiilidioksidi, jossa hiili on peräisin biomassasta ja joka korvaa kaupallisissa tuotteissa ja palveluissa käytettävän fossiilisen hiilidioksidin.

16. Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavan ylimääräisen sähkön avulla saatavat päästövähennykset, e_{ee} , otetaan huomioon, jos kyseessä on ylimääräinen sähkö, joka on tuotettu yhteistuotantoa käyttävillä polttoaineen tuotantojärjestelmillä, paitsi jos yhteistuotantoon käytetty polttoaine on muu sivutuote kuin viljelykasvien tähde. Tätä ylimääräistä sähköä laskettaessa sähkön ja lämmön yhteistuotantoyksikön kokona pidetään pienintä mahdollista kokoa, joka on tarpeen, jotta yhteistuotantoyksikkö voi toimittaa polttoaineen tuottamiseen tarvittavan lämmön. Tähän ylimääräiseen sähkseen liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten katsotaan olevan yhtä suuret kuin se kasvihuonekaasun määrä, joka aiheutuisi, jos sama määrä sähköä tuotettaisiin voimalassa, joka käyttää samaa polttoainetta kuin yhteistuotantolaitos.

17. Jos polttoaineen tuotantoprosessissa syntyy sekä polttoaine, jonka päästöt lasketaan, että yksi tai useampi muu tuote ("sivutuotteet"), kasvihuonekaasupäästöt jaetaan polttoaineen tai sen välituotteen sekä sivutuotteiden välillä suhteessa niiden energiasisältöön (joka määritetään alemman lämpöarvon perusteella, kun kyseessä ovat muut sivutuotteet kuin sähkö).

18. Edellä 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten jaettavat päästöt ovat $e_{ec} + e_p + ne\ e_p:n$, e_{td} :n sekä e_{ee} :n osat, jotka syntyvät sen prosessivaiheen loppuun mennessä, jossa sivutuote tuotetaan. Jos päästöjä on osoitettu sivutuotteille elinkaaren varhaisemmassa prosessivaiheessa, kyseisten päästöjen osa, joka on osoitettu viimeisessä tällaisessa prosessivaiheessa välituotepolttoaineelle, käytetään tähän tarkoitukseen päästöjen kokonaismäärän sijasta.

Laskentaa varten otetaan huomioon kaikki sivutuotteet, mukaan lukien sähkö, joka ei kuulu 16 kohdan soveltamisalaan, lukuun ottamatta viljelykasvien tähteitä, kuten olkea, sokeriruokojätettä, kuoria, tähkiä ja pähkinänkuoria. Jos sivutuotteilla on negatiivinen energiasisältö, niiden energiasisältö katsotaan laskentaa suoritettaessa nollassi.

Jätteiden, viljelykasvien tähteiden, kuten oljen, sokeriruokojätteen, kuorten, tähkien ja pähkinänkuorten, sekä muiden jalostustähteiden, myös raakaglyserolin (jalostamaton glyseroli), ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen kyseisten materiaalien keräämistä.

Kun kyseessä ovat jalostamossa tuotetut polttoaineet, laskentayksikkö 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa on jalostamo.

19. Edellä 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilisena vertailukohtana E_f käytetään yhteisössä käytettävästä bensiinistä ja dieselpolttoaineen fossiilisesta osasta peräisin olevien päästöjen viimeisimpiä käytettävissä olevia keskiarvoja niiden tietojen perusteella, jotka on toimitettu tämän direktiivin perusteella. Mikäli näitä tietoja ei ole käytettävissä, käytetään arvoa 83,8 gCO₂eq/MJ.

D. Eritellyt oletusarvot biopolttoaineille

Eritellyt oletusarvot viljelylle: " e_{ec} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	12	12
etanoli vehnästä	23	23
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	20	20
etanoli sokeriruo'osta	14	14
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	29	29
biodiesel auringonkukasta	18	18
biodiesel soijapavusta	19	19
biodiesel palmuöljystä	14	14
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	0	0
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	18	18
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	15	15
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maa- kaasua vastaavana	0	0
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0

(*) Lukuun ottamatta eläinöljyä, joka on tuotettu eläimistä saatavista sivutuotteista, jotka on asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti luokiteltu luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi.

Eritellyt oletusarvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): " $e_p - e_{ec}$ ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	19	26
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32	45
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32	45
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomai- sessa kattilassa)	21	30
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	14	19
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	1	1
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolt- toaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	15	21
etanoli sokeriruo'osta	1	1

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	16	22
biodiesel auringonkukasta	16	22
biodiesel soijapavusta	18	26
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	35	49
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	13	18
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	9	13
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	10	13
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	10	13
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	30	42
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	7	9
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	4	5
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	14	20
biokaasu lietalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11

Eritellyt oletusarvot kuljetukselle ja jakelulle: "e_{td}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	2	2
etanoli vehnästä	2	2
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	2	2
etanoli sokeriruo'osta	9	9
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	1	1
biodiesel auringonkukasta	1	1
biodiesel soijapavusta	13	13
biodiesel palmuöljystä	5	5
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	1	1
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	5	5
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	3	3
biokaasu lietalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	5	5
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	4	4

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	33	40
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	57	70
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	57	70
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	46	55
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	39	44
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	26	26
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	37	43
etanoli sokeriruo'osta	24	24
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	46	52
biodiesel auringonkukasta	35	41
biodiesel soijapavusta	50	58
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	54	68
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	32	37
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	10	14
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	41	44
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	29	32
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	50	62
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	27	29
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	35	36
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	17	23
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	13	16
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	12	15

E. Arvioidut eriteltyt oletusarvot tuleville biopolttoaineille, jotka eivät olleet markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008

Eriteltyt arvot viljelylle: "e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	3	3
etanoli jätepuusta	1	1
etanoli viljellystä puusta	6	6
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	1	1
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	4	4
DME jätepuusta	1	1
DME viljellystä puusta	5	5
metanoli jätepuusta	1	1
metanoli viljellystä puusta	5	5
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eritellyt arvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): " $e_p - e_{ce}$ ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	5	7
etanoli puusta	12	17
Fischer-Tropsch-diesel puusta	0	0
DME puusta	0	0
metanoli puusta	0	0
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eritellyt arvot kuljetukselle ja jakelulle: " e_{td} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa.

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	2	2
etanoli jätepuusta	4	4
etanoli viljellystä puusta	2	2
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	3	3
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	2	2
DME jätepuusta	4	4
DME viljellystä puusta	2	2
metanoli jätepuusta	4	4
metanoli viljellystä puusta	2	2
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	11	13
etanoli jätepuusta	17	22
etanoli viljellystä puusta	20	25
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	4	4
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	6	6
DME jätepuusta	5	5
DME viljellystä puusta	7	7
metanoli jätepuusta	5	5
metanoli viljellystä puusta	7	7
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	